

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 10399

Doknr.
326637

Dato
03-11-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 26. oktober 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 41 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 41:

”Vil ministeren rette henvendelse til de kommuner, der ikke har en borgerråd giver, og anmode om en begrundelse for dette, og redegøre for, hvilke initiativer hun vil tage for at sikre borgerne får hjælp? Spørgsmålet stilles i forlængelse af artiklen ”56 kommuner er uden borgerråd giver: Retssikkerhed på spil, advarer Justitia” i Politiken den 23. oktober 2020.”

Svar:

Det er kommunalbestyrelsens ansvar, at kommunen sikrer borgerne den retssikkerhed og yder den service, de har krav på. Dette ansvar kan kommunalbestyrelsen løfte på mange måder, herunder ved at benytte sig af muligheden for at oprette en borgerråd giverfunktion.

Det er efter den kommunale styrelseslov frivilligt for kommunalbestyrelsen, om den vil oprette en borgerråd giverfunktion. Jeg ser derfor ingen grund til at afkræve de kommunalbestyrelser, der af den ene eller anden grund har valgt at løfte deres ansvar for kvaliteten i kommunens sagsbehandling på anden vis, svar på, hvorfor de har valgt ikke at have en borgerråd giver.

Jeg mener, det er vigtigt at fastholde borgerråd giverordningen som en frivillig ordning, så kommunerne selv kan organisere den samlede rådgivningsindsats over for borgerne, som de finder det mest hensigtsmæssigt. Hvis det fra lovgivers side besluttes, at tilsynet med kommunens sagsbehandling skal være placeret hos en særskilt instans i kommunen (borgerråd giveren), kan der være risiko for, at kommunalbestyrelsen potentielt distancerer sig fra ansvaret for lovlige og ordentlige forvaltning.

Endvidere er det min klare overbevisning, at forudsætningen for, at ordningen får succes og virker efter hensigten i den enkelte kommune, er, at ønsket om en borgerråd giver kommer fra kommunen selv.

Der er på socialområdet behov for, at kommunerne har fokus på kvaliteten af sagsbehandling og borgernes retssikkerhed. En borgerråd giver kan være et initiativ, der kan være med til at løfte den kommunale sagsbehandling. Jeg vil dog bemærke, at der ifølge Justitias rapport ikke var markant forskel på omgørelsesprocenten for kommuner med og uden en borgerråd giver. Den gennemsnitlige omgørelsesprocent for kommuner med en borgerråd giverordning var således 33,5 procent, mens den i kommuner uden en borgerråd giverordning var 35,6 procent.

Andre initiativer er bl.a. de midler, der blev afsat med satspuljeaftalen for 2018-2021 til en handlingsplan til styrkelse af kvaliteten i sagsbehandlingen på handicapområdet og Ankestyrelsens løbende aktiviteter med dialogmøder, undervisning, længerevarende læringsforløb og offentliggørelse af praksisnotater. Ligesom Ankestyrelsen overvåger sagerne på kommuneniveau med henblik på at kunne gribe ind, hvis der er tegn på systematisk fejlbehandling og behov for at iværksætte initiativer til forbedring af sagsbehandlingen eller at rejse en tilsynssag som led i det kommunale tilsyn.

En styrkelse af borgernes retssikkerhed handler også om et mere grundlæggende løft af økonomien på velfærdsområdet, som denne regering har leveret på i to på hinanden følgende kommuneøkonomiaftaler.

Med venlig hilsen

Astrid Krag